

[Holdgaard.]

Saa kom den højtærede Minister med en Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Vesterager gentog, en Udtalelse, som man undertiden hører paa Vælgermøder. Det er denne: I kan sagtens, I skal ikke selv betale! Hvad er det for en Udtalelse? Jeg vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at jeg er Skatteyder og betaler min Skat ligesom andre. Jeg er ikke insolvent. Det er meget muligt, at jeg ikke betaler saa meget Skat som den højtærede Minister, men det kan have sine Grunde. Vi kan ikke alle sammen have lige mange Ben, eller hvad det kaldes. Derfor er jeg i høj Grad undskyldt, dersom jeg ikke betaler saa høj Skat som han. Men jeg synes, at naar Talen er om Tilskud til sociale Udgifter, kan man ikke bruge saadanne Udtalelser: I kan sagtens, I skal ikke selv betale. Vi betaler alle efter Evne, derfor har vi ogsaa Ret til at udtale os om, hvordan de Penge skal bruges.

Willesen: Naar den højtærede Indenrigsminister pegede paa, at der i vort Program stod som Maal Ophævelse af den sociale Forsorg, og saa henviste til, at jeg ved mine Udtalelser har peget paa, at Forudsætningen for dette Programpunkts Opfyldelse maatte være social Retfærdighed, det vil sige en Samfundstilstand, hvor det enkelte Menneske sikredes det fulde Udbytte af sit Arbejde, og Indenrigsministeren derefter mente, at Arbejdet paa Ophævelse af den sociale Forsorg bidrog til at udskyde i det uvisse Tidspunktet for den sociale Retfærdigheds Indtræden, vil jeg sige, at denne Udtalelse vidner om en beklagelig Mangel paa Interesse hos den højtærede Indenrigsminister for Arbejdet for social Retfærdighed. Det synes at være den højtærede Indenrigsminister ret ligegyldigt, hvilken Kraft der sættes ind paa dette Arbejde, og der synes i alt Fald ikke at være Grund til at vente, at den højtærede Minister vil være aktivt med i dette Arbejde, som dog maa være Hovedopgaven for al Styrelse.

Naar den højtærede Minister hævdede, at der i Valgtaler var rettet Angreb paa Venstre fra vor Side, fordi det havde været med til at fremme den sociale Lovgivning, vil jeg gøre opmærksom paa, at i alt Fald for det ærede Medlem Hr. Axel Dams og mit Vedkommende — og jeg er overbevist om som Helhed — har Angrebet haft den Form, at Venstre har været med til at opretholde en Samfundsordning, der desværre nødvendiggjorde social Forsorg. Naar den højtærede Indenrigsminister hævder, at vi ikke vil være med til at begynde at afvikle visse

Dele af den sociale Forsorg, er det ikke rigtigt. Da Nedsæringslovsforslagene var til Behandling sidste Vinter, gjorde jeg gentagne Gange opmærksom paa, at de efter vort Skøn faldt i to Grupper, den ene omfattende Hjælp til dem, der ikke kan hjælpe sig selv og ikke kan hjælpes til det, nemlig gamle, Invalider o. s. v., og den anden Hjælp til dem, der kunde hjælpe sig selv og burde hjælpes til det. Det vil være den højtærede Indenrigsminister bekendt, at vi stemte for en Part af disse Nedsæringslovsforslag.

Jeg vil gerne understrege, at for os er det afgørende, at det sættes som Maal for dansk Politik at arbejde mod en Samfundstilstand, hvor den enkelte faar det fulde Udbytte af sit Arbejde, og at dette ikke maa være et fjernt, platonisk Maal. Saa længe det er det for Politikere, og særlig for indflydelsesrige Politikere, vil der ske større og større Skade i vort Samfund. Det er i høj Grad beklageligt, om dette Maal skal betragtes som noget saa fjernt, at det ikke er praktisk Arbejde værd. Er der noget Maal, som er praktisk Arbejde værd, er det det.

Til det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, der pegede paa, at der i § 1 var en Antydning af, at Kommunalbestyrelserne kun skulde uddele Brændselshjælp til trængende, vil jeg sige, at det er ingen Skade til, at dette præciseres saa klart og skarpt som muligt.

Maa jeg tilføje, at jeg som Teolog med en vis Interesse har hørt om den teologiske Diskussion, de andre ærede Ordførere har ført. Som mit Synspunkt skal jeg kun fremføre, at denne Lignelses Moral er for mig dette, at den enkelte paa en hvilken som helst Plads er sig sit Ansvar overfor nødlidende bevidst, først og fremmest naturligvis — deri har det ærede Medlem Hr. Vesterager fuldstændig Ret — for sit eget personlige Vedkommende, men dernæst overhovedet overalt paa enhver Plads, hvor man er sat.

Indenrigsministeren (Kragh): Til det ærede Medlem Hr. Willesen, som siger, at Arbejdet paa den sociale Retfærdighed, saa langt ført frem, at enhver faar det fulde Udbytte af sit Arbejde, maa være gaaet forud for Ændringerne i de sociale Ydelser, skal jeg sige, at hvis det er det ærede Medlems Mening — og det forstaar jeg, det er —, tror jeg nok, at man ikke kan øjne den Fremtid, da et saadant Resultat vil være naaet. Thi det kan jo ikke være det ærede Medlems Tanke, at man med eet Slag skal afskaffe den sociale Hjælp og i øvrigt lade den blive staaende, indtil den fulde Retfær-